

عرض اندام ارتش آذربایجان و استیصال مقامات ارمنی/ فاز دوم جنگ قره باغ در حال آغاز شدن است

جنگ چهار روزه آوریل 2016 و نیز پیشروی اخیر ارتش آذربایجان در مرز مشترک با ارمنستان در نخجوان که موجب تسلط این کشور بر جاده اصلی ایروان-خان کندی (مرکز قره باغ) شده است، روند انفعال اقتصادی ارمنستان از سوی جمهوری آذربایجان را با تهدیدات نظامی تکمیل می کند.

آران نیوز: دیروز 26 ژوئن سال 2018، یکصدمین سالگرد تاسیس ارتش جمهوری آذربایجان در حالی با رژه نیروهای مسلح این کشور و حضور جنگنده‌های ارتش ترکیه در آسمان باکو جشن گرفته شد که رئیس جمهور آذربایجان در سخنرانی خود با لحنی تندتر از پیش اینبار علناً از تهدیدات نظامی جمهوری آذربایجان علیه ارمنستان و همچنین عدم توانایی ارمنستان در رقابت اقتصادی و نظامی با جمهوری آذربایجان سخن گفت.

علی اف با تاکید بر برقراری عدالت تاریخی و نیز اشاره به اتمام فاز نخست جنگ میان جمهوری آذربایجان و ارمنستان به نوعی تلویحا از آغاز فاز دوم جنگ میان دو کشور در صورت عدم بازگرداندن اراضی اشغالی قره باغ به جمهوری آذربایجان خبر داد.

رئیس جمهور آذربایجان ضمن سخنرانی خود به مناسبت روز ارتش در این کشور با تاکید بر تقویت ارتش و افزایش ۱۵ برابری بودجه نظامی آن اظهار داشت: "روندهای جهانی نشان می دهد که حقوق بین الملل کارایی ندارد. اگر حقوق بین المللی کارایی داشت، اراضی جمهوری آذربایجان از اشغال آزاد می شد. قطعنامه های سازمان های بین المللی اجرا نمی شوند و سازوکار اجرایی ندارند. عامل زور در مناطق مختلف دنیا به عنوان عامل اصلی مطرح است. در چنین شرایطی، سیاستی که ما پیگیری می کنیم، کاملا درست است. دشمن بداند که ارتش جمهوری آذربایجان می تواند تمامی مراکز نظامی و استراتژیک آن را نابود سازد. تسلیحاتی که امروز ما به نمایش می گذاریم، این واقعیت را به ارمنستان و تمامی دنیا نشان می دهد. جمهوری آذربایجان قدرتمندتر خواهد شد. ما در مسیر توسعه قرار داریم. تمامی راه ها و افق ها، پیش روی ما باز است. ارمنستان به هیچ وجه نمی تواند با ما رقابت کند. عدالت تاریخی و حقوق بین المللی و قدرت اقتصادی و نظامی و روحیه وطن پرستی نیز در موضع حمایت از ما قرار دارد. پیروزی های آوریل ۲۰۱۶ و پیروزی های نخجوان روحیه وطن پرستی ملت ما را تقویت می کند."

اما در طرف مقابل وضعیت کاملا متفاوت بود. نخست وزیر جدید ارمنستان که در جریان تغییر و تحولات یک ماه گذشته ارمنستان و در پی اعتراضات خیابانی مردم این کشور سکان هدایت دولت را در این کشور به دست گرفته است. از موضعی کاملا انفعالی و ضعیف صرفا به این موضوع اشاره کرده است که جمهوری آذربایجان از الفاظ نظامی علیه این کشور استفاده کرده است و اشغالگری در قره باغ و اراضی جمهوری آذربایجان راه حل نظامی ندارد!!

وی در جریان سخنان خود در ارتباط با پیشروی ارتش جمهوری آذربایجان در خط مرزی میان نخجوان و ارمنستان با لحنی کاملا محافظه کارانه و بدون هیچ اشاره واضحی به موقعیت نیروهای ارمنستان در خط تماس مرزی با ارتش جمهوری آذربایجان تنها از وخامت اوضاع در این منطقه خبر داده و از بررسی وضعیت این منطقه سخن گفته است. پاشینیان در پاسخ به سوالی درباره گزارش های جمهوری آذربایجان مبنی بر پیشروی ارتش این کشور در منطقه نخجوان ابراز داشت: "جای نگرانی نیست. البته، در منطقه نخجوان نوعی وخامت اوضاع وجود دارد. اما، از نظر مخاطرات نظامی هیچ تغییری ایجاد نشده است. صرفا طرف آذربایجانی مواضع استقرار خود را تغییر داده است. جمهوری آذربایجان از سال های ۱۹۹۲ و ۱۹۹۳ راه ارتباطی ایروان-لاچین را تحت نظارت دارد. در این زمینه هیچ تغییری روی نداده است. جمهوری آذربایجان در مناطق مختلف مواضع خود را به جلو منتقل کرده است. درباره تغییر یا عدم تغییر مواضع ما نمی خواهیم چیزی بگویم. صرفا می خواهیم بگویم که نوعی وخامت ایجاد شده و این وضعیت ادامه دارد. ما مخاطراتی را که در نتیجه جلوتر آورده شدن مواضع جمهوری آذربایجان ممکن است ایجاد شود، بررسی می کنیم."

با در نظر گرفتن تغییر و تحولات منطقه ای و بین المللی و تغییر صفوف نیروهای فعال در منطقه قفقاز جنوبی علی الخصوص نزدیکی بیش از پیش جمهوری آذربایجان به ایران و روسیه و نیز تحکیم هرچه بیشتر پیوندهای این کشور با ترکیه به عنوان متفق طبیعی خود در منطقه، پیشروی هر از چندگاهی ارتش این کشور در اراضی اشغالی قره باغ، نزدیکی هیئت دولت ارمنستان به غرب و آمریکا، ورق مناقشه قره باغ به طور آشکاری در حال برگشت به سود جمهوری آذربایجان است. جنگ چهار روزه آوریل 2016 و نیز پیشروی اخیر ارتش این کشور در مرز مشترک با ارمنستان در نخجوان که موجب تسلط این کشور بر جاده اصلی ایروان-خان کندی (مرکز قره باغ) شده است. به نحوی آشکار دست بالای جمهوری آذربایجان در مناقشه قره باغ را نشان داده و پروسه انفعال اقتصادی ارمنستان از سوی جمهوری آذربایجان را با تهدیدات نظامی تکمیل می کند.

به نظر می رسد، پیروزی های پوشالی ارمنستان در اوایل دهه 90 با حمایت ارتش شوروی که به اشغال 20 درصد از اراضی آذربایجان، منجر شده بود، با تقویت موضع جمهوری آذربایجان هم در میدان نظامی و هم در عرصه اقتصادی و دیپلماتیک به نحوی زیر سوال رفته و به نوعی موید این ادعاست که جنگ قره باغ هنوز به اتمام نرسیده است و به نوعی زمین و زمان در طول این دو دهه به نفع جمهوری آذربایجان و به ضرر ارمنستان در حال حرکت بوده است. گزارش از: مرتضی جعفرپور مقدم